

**Det kongelige
Justis og Beredskapsdepartement,**
Postboks 8005 - Dep.,
OSLO 0030.

Lillestrøm, 29. mai 2020.

Forslag til ny våpenforskrift.

I det fremlagte forslaget til ny våpenforskrift vil Norsk Våpeneierforbund (NV) bemerke at Justisdepartementet (JD) denne gang har lagt fram et forslag som på mange områder har tatt hensyn til skytterforbund og lags behov for å få et klart lovverk å forholde seg til.

Positivt er det at Justisdepartementet (JD) i Høringsnotatet under:

Kapittel 3. Våpentyper det ikke kan gi tillatelse for

fastslår at:

Gjeldende krav til spesiell tillatelse for skytevåpen i kaliber .455 og større er ikke ført videre i § 3-1. Departementet mener derfor det ikke er gode grunner for å videreføre forbudet.

NV har siden forbudet mot konkurransevåpen i kaliber .50 S&W ble innført, påpekt urimeligheten med dette forbudet og måten det ble innført på. NV vedlegger på nytt de sakspapirer som tidligere er innsendt og gir honnør til JD for at forbudet nå blir opphevet.

NV vil i høringen påpeke atvidereføringen av politiets som kontrollorgan av våpenoppbevaringen hos private, nå uten forhåndsvarsel i lovteksten, fraviker teksten i Høyesteretts dom om forhåndsvarslet kontroll, og fortsatt vil være omstridt.

Under gjennomgangen av høringen oppdager vi at JD allerede har gjort endringer i eksisterende Våpenforskrift, uten å sende endringene på høring. Og deretter refereres det i høringen til denne forskriften, som om den var trådt i kraft.

JD skriver på side 5 i Høringsnotatet:

"I § 2-5 vidareførast kravet til løyve for å kunne erverve og ha våpenmagasin med stor patronkapasitet etter gjeldande våpenforskrift § 7 a."

Men gjeldende våpenforskrift har ingen §7a. Og det er gjort flere endringer i våpenforskriften, i §§ 1, 4, 7, 22, 41, 55, 56, 64, 66, 67, 70, 71, 78, 93, 100 og 106.

NV mener at dette er så ureglementert at høringen må trekkes tilbake, og sendes på nytt. De endringene som er gjort uten høring, kan tas med i nytt forslag til våpenforskrift.

NV vil likevel kommentere høringen, og de forskjellige paragrafene.

Våpenloven, Kapittel 1 Loven sitt formål og definisjoner, § 1 Formål, sier:

”Formålet med loven er å beskytte samfunnet mot uønskede handlinger med våpen og fremme en trygg våpenbruk.

NV har forståelse for at ny våpenlov har i § 1 nedfelt at formålet ved loven, er å beskyttesamfunnet mot uønskede handlinger med våpen og fremme en trygg våpenbruk.

Jegere og konkurranseskyttere har ingen tanker om *stor ildkraft*” eller har et *”stort skadepotensiale.”* når disse søker om erverv og innehav av jakt- og konkurransevåpen.

I ervervssøknaden har søkeren(e) underskrevet og forpliktet seg til å bruke jakt- og konkurransevåpen til den og de øvelser det er søkt om.

NV vil fremheve at norske jegere og konkurranseskyttere er de beste ambassadører for å fremme en god våpenkultur i vårt land.

Dagens lovverk/forskrift støtter seg på flere presiseringer i rundskriv, som i mange tilfelle ikke har hjemmel i lov eller forskrift, og som gir våpenkontorene rom for forskjellige tolkninger vedrørende aktivitet, våpentyper, opplæring, hvor mange stevner man må delta på osv., før en ervervstillatelse innvilges.

I det fremlagte forslaget til ny våpenforskrift vil NV bemerke at Justisdepartementet (JD)denne gang har lagt fram et forslag som på mange områder har tatt hensyn til skytterforbund og lags behov for å få et klart lovverk å forholde seg til, og vil gjøre det lettere for våpenforvaltningen å vurdere ervervssøknader til jakt- og konkurransevåpen.

Formålet i våpenlovens § 1 støtter alle registrerte våpeneiere, og alle gjør sitt ytterste for å etterleve de bestemmelser som våpenlov m/ forskrift fastsetter.

MEN, beklageligvis, det vil alltid være banditter og kriminelle som gir *”blaffen”* i enhver form for lovbestemmelse.

Våpeneiere gjør i hvert fall det som står i deres makt for at deres jakt- og konkurransevåpen ikke skal komme på avveie. Norske våpeneiere er garantien for at våpenlovens § 1 blir fulgt opp.

Rundskriv:

Med klare forslag til bestemmelser for opplæring, aktivitet og hvor mange våpentyper som kan erverves, bør nå rundskrivenes tid være over.

NV har gjennom henvendelser fra våre medlemmer registrert store forskjellsbehandlinger vedrørende innvilgelse av ervervssøknader til jakt- og konkurranseskyting ved landets våpenkontor.

NV vil igjen påpeke at opplæring og informasjon til landets våpenkontor må bli en prioritert oppgave når ny våpenlov og nye forskrifter er vedtatt, slik at lik praktisering av regelverket blir gjennomført.

Kommentarer til 5. Framlegg til ny våpenforskrift.

NV vil i sin høring kommentere forslagene til materielle regler som omhandler jakt- og konkurransevåpen.

Kapittel 2 Løyve- og meldeplikt for skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 2-3 Skytevåpen som er fritatt for registreringsplikt.
pkt. 8. Svartkruttvåpen produsert før 1890.

Munnladere er i forslaget fritatt for behovsprøving, men registreringspliktige. Alle våpentyper produsert før 1890 som kun kan bruke patroner ladet med svartkrutt må komme inn under denne bestemmelsen.
Utfyllende kommentarer under § 5-5

§ 2-3 Skytevåpen som er fritatt for registreringsplikt.
pkt. 10. Armbrøst produsert før 1900.

Her har det sneket seg inn en trykkfeil. Nåværende forskrift angir årstallet 1993, som er året da armbrøst ble forbudt.

Kapittel 3 Våpentyper, våpendeler og ammunisjon det ikke kan gis tillatelse til:

JD forslår i forskriften at det ikke er gode grunner til å videreføre forbudet mot konkurransevåpen i kaliber .50 S&W.
I Høringsnotatet bemerkes det at:

*"Gjeldende krav til særskilt tillatelse for skytevåpen i kaliber .455 og større er ikke ført videre i § 3-1. Selv om skytevåpen som kan skyte patroner med tunge prosjektil har stor kraft, er de krevende å håndtere og skadepotensialet skiller seg ikke vesentlig fra skytevåpen som kan skyte lettere prosjektil. Kaliber .455 og større har etter JD's vurdering ikke slikt særskilt skadepotensiale som de kalibre som er nemt i § 3-1.
JD mener derfor det ikke er gode grunner for å videreføre forbudet."*

NV er enige i Våpenlovens § 10 som bemerker at konkurransevåpen i kaliber .455 og større, herunder kaliber 50 S&W, ikke truer hensynet til samfunnets sikkerhet.

Kaliberet .50 S&W er godkjent i Norges Skytterforbud og Norges Metallsilhuettforbund's programmer, og er i bruk til trening og konkurranser i dag – for de som har ervervet disse før forbudet.
NV støtter JD's bemerkning at det ikke er gode grunner for å videreføre forbudet.

§ 3-6 Våpen som ikkje reknast som skytevåpen

Iførste avsnitt står nå: "Det er ikkje tillate å erverve, ha, tilverke, innføre eller omsette særskilt farlegegjenstandar som saknar eit lovleg bruksområde og som står fram som eit valdsprodukt, som til dømes:"

Her er ordlyden "til dømes" tatt inn. Dette gjør hele paragrafen uklar, ved at ikke bare de opplistede gjenstandene skal være forbudt, men også enhver gjenstand en tjenestemann personlig mener er et voldsprodukt. Lovteksten blir helt uforutsigbar, noe Høyesterett tidligere har påtalt.

Tolking av straffebestemmelser må skje med Grunnlovens § 96 og EMK artikkel 7 som bakteppe, og straffansvar skal ha klar hjemmel i lov. I Rt. 2009 s. 780 avsnitt 21 fremholder Høyesterett at etter EMD's praksis oppstiller EMK artikkel 7 også "krav om at lovbrudd må være klart definert ved rettsregler som er tilgjengelige for allmennheten, og forbyr at straffebestemmelser blir tolket utvidende eller analogisk til skade for tiltalte".

Inntak av teksten "til dømes" gir rom for utvidende tolking, og må fjernes fra forskriften.

§ 3-6 Våpen som ikkje reknast som skytevåpen
pkt. 12. Blankvåpen.

Dette nye punktet er tatt inn helt uten kommentarer. Det er ikke behandlet i forarbeidene, og det er ikke laget noen definisjon på hva blankvåpen er. Vi aner altså ikke hvorfor dette er tatt inn, eller hva som er hensikten med et forbud.

I Store Norske Leksikon (SNL.no) står denne definisjonen:

"Blankvåpen er en fellesbetegnelse for hugg- og stikkvåpen som brukes i nærkamp i motsetning til håndskytevåpen og de tidligere kastevåpen. Blankvåpen omfatter alle former for spyd, sverd og økser."

Etter denne definisjonen er kniver, bajonetter og macheter å definere som blankvåpen. Og også alle former for økser.

Når det gjelder macheter har JD nylig avsluttet en egen høring om forbud. Og så kommer det her et langt mer omfattende forbud, som en innskutt bisetning, ett lite punkt. Hvordan kan dette skje?

Det er svært mange personer som innehar machete, bajonetter, økser og andre blankvåpen. Det vil ikke være slik at alle personer som innehar slike gjenstander blir klar over et forbud. Disse vil være uvitende lovbrutere. Dersom politiet ved et senere tidspunkt kommer over blankvåpen hos en person, vil vedkommende bli straffet. Dette er ikke en teoretisk mulighet, tilsvarende har allerede skjedd, f. eks. etter innføring av forbudet mot batangakniv.

Det er i høringsnotatet ikke berørt hvordan befolkningen skal varsles om et forbud. Erfaringen fra endringer i Våpenloven, hvor det i to omganger er innført skjerpede krav til våpenskap, er dårlig. Selv om politiet har oversikt over alle landets våpeneiere via våpenregisteret, så ble det aldri gjort forsøk på å informere direkte. Også i slike tilfeller er personer blitt straffet, for uvitende å bryte loven.

Det er i høringsnotatet ikke berørt problemet med erstatning til de som må levere inn sine blankvåpen.

Grunnlovens §105 sier:

"Krev omsyn til samfunnet at nokon må gje frå seg sin faste eller rørlege eigedom til offentleg bruk, skal ho eller han få fullt vederlag av statskassa."

Det er altså slik at grunnloven gir rett til erstatning. De administrative kostnadene med dette vil selvfølgelig bli store. At dette ikke er kommentert i høringsnotatet, gir grunn for mistanke om at det ikke finnes noen intensjon om å gi erstatning. Det er i tilfelle et lovbrudd fra myndighetenes side.

Punktet må slettes fra paragrafen.

Kapittel 4. Erverv av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon til jakt, sportsskyting og samling.

§ 4-2 Erverv av mer enn åtte skytevåpen til jaktbruk.

Politiet bør i forskriften ha med en godkjenningstillatelse som ikke bare krever bruk av skytevåpen med særskilte egenskaper og ettersøk av skadet vilt, for å erverve flere enn åtte jaktvåpen.

Rundskriv 2009/009 fremhever i punkt 3.5.1 Nærmere om behovskravet, at:

” Det er søkeren selv som må dokumentere at hun/han har et reelt behov for skytevåpen.

I punkt 3.5.1.1 Jakt fremkommer det at dersom en søker ønsker å erverve flere våpen enn det som er nedfelt, skal bare gis til søker som kan dokumenter et meget kvalifisert behov.

En jeger vil også kunne erverve våpen utover kvoten såfremt vedkommende har behov for det. Jegere som har behov for ytterligere våpen enn kvoten skal ha mulighet til å erverve flere våpen. Kravet er at vedkommende må dokumentere et meget kvalifisert behov.”

Det bør framkomme i forskriften at det skal vektlegges jegerens spesifikke behov for å erverve flere enn åtte jaktvåpen. Det bør også framkomme at jegere som allerede innehar fler enn åtte jaktvåpen ikke behøver å avhende disse, for å erverve nye våpen.

NV foreslår følgende tekst:

§ 4-2 Erverv av mer enn åtte skytevåpen til jaktbruk.

Politiet kan gi tillatelse til erverv og innehav av flere enn åtte jaktvåpen, til personer med behov for dette. Det er ikke krav om at personer som innehar flere enn åtte jaktvåpen må avhende våpen, for å få ervervstillatelse på nye.

Erverv av skytevåpen og våpendeler til sportsskyting.

NV ser det som positivt av det fremkommer klart i forskriften hvilke krav som stilles til opplæring ved erverv av jakt- og konkurransevåpen.

At § 4-8 nå gir helt klare føringer for hva som skal til for å erverve reservevåpen, vil være gunstig, både for forvaltningen og sportsskytterne.

Erverv av skytevåpen, våpendeler og ammunisjon til samling.

§ 4-14 Ammunisjonssamling.

NV ber JD tilføre i forslag til ny forskrift:

Tidligere innvilgede godkjente tillatelser som ammunisjonssamler skal videreføres.

Det var, etter tidligere Våpenforskrift, en beskyttelse for kniver som tilhørte en samling. På den måten kunne personer lovlig inneha kniver, som ellers er forbudt, nå etter ny § 3-6. Det var også mulig å innhente politiets skriftlige tillatelse til å være registrert knivsamler. Denne muligheten ble, av uvisse årsaker, borte i forrige Våpenforskrift. Dette har skapt en usikker legal situasjon for personer som reelt er innehavere av en knivsamling, men ikke har en skriftlig tillatelse.

NV ser ikke at det skal være behov for en omfattende vurdering av samlerområde, slik § 5-10 legger opp til, her bør skikkethet være kriteriet. Alle personer som innehar våpenkort, eller tilfredsstiller våpenlovens krav til skikkethet, bør kunne få en tillatelse til samling.

NV foreslår følgende nye paragraf:

§ 4-15 Knivsamlings.

Politiet kan gi tillatelse til å erverve og inneha kniver til samling. En slik tillatelse gjelder kniver, som normalt er forbudt etter § 3-6. Tidligere innvilgede samletillatelser videreføres.

Kapittel 5 andre ervervsgrunnlag.

Forslaget i forskriften setter en begrensning på 15 komplette skytevåpen med tilhørende våpendeler for klubber.

Et tall er ikke hensiktsmessig da det finnes små lag og store lag med mange hundre medlemmer.

Det må være opp til skytterforeningen å behovsprøve det antall våpen det trenger for å gjennomføre en sikker våpenopplæring.

Det er en forutsetning at skytterforeningen oppfyller kravene til sikker oppbevaring.

§ 5-5 Erverv av replikavåpen, luft- og fjærvåpen.

I dette punktet kan politiet, uten spesiell behovsprøving, gi personer som oppfyller kravene til alder og personlige egenskaper etter Våpenlovens §§ 15 og 16, tillatelse til erverv av rifler, hagler, pistoler og muskett som bare kan lades fra munningen. Det samme gjelder for perkusjonsrevolvere som lades i tønne, kammerlader mm.

Fritaket for behovsprøving gjelder likevel ikke for erverv av tønne til revolver eller andre våpendeler som kan gjøre et perkusjonsvåpen om til et patronvåpen.

Vi viser her til § 2-3 *Skytevåpen som er fritatt fra registreringsplikt*, punkt 8: Svartkruttvåpen produsert før 1890.

Her bør det tydelig fremkomme at dette gjelder våpen som er produsert for kun å benytte svartkrutt som drivladning. Flere våpentyper produsert før 1890 er produsert kun for å bruke patroner ladet med svartkrutt.

Munnladere er nå i forslaget fritatt for behovsprøving, men registreringspliktige.

Så lenge våpentypen er beregnet for bruk med svartkrutt ammunisjon, skal disse behandles som munnladere produsert før 1890.

Mange revolvere produsert før 1890 er kun produsert for drivladning med svartkrutt og kommer innunder bestemmelsen om fritak for registreringsplikt.

Tønner produsert før 1890, som kan benyttes i perkusjonsrevolvere produsert før 1890, må komme i samme kategori som foreslås i Forskriftens § 2-3, og er fritatt for registreringsplikt.

Ettskudds replika rifler med modell år før 1890.

NV vil, etter anmodning fra JD i høringsnotatet, anbefale JD å la ett skudds replika rifler med modell år før 1890, som benytter svartkruttpatroner, komme innunder samme bestemmelser som munnladere.

Munnladere eller ett skudds våpen beregnet for svartkruttpatroner med modellår før 1890, har ikke noe stort skadepotensiale og vil ikke komme i konflikt med intensjonen til formålsparagrafen i våpenloven.

Replika repeterrifler beregnet for svartkruttpatroner, modellår før 1890.

Selv om replikavåpen av rifler med magasin, med modellår før 1890, f. eks. Winchester, blir unntatt behovsprøving, vil disse på ingen måte komme i konflikt med våpenlovens § 1. Skyttere som erverver disse, vil bruke og oppbevare disse på samme betryggende måte som andre våpen.

For å lette forvaltningens behandling av ervervssøknader vedr. svartkruttvåpen med modellår før 1890, vil NV anbefale JD at slike replikavåpen med modell år før 1890, blir unntatt behovsprøving, på lik linje med munnladere.

Krav til personlige egenskaper.

§ 7-6 Utfyllende forutsetninger for vurdering av en persons skikkethet.

Forskriften henviser her til våpenlovens 16 førsteledd:

”Politiet kan bare gi tillatelse til å erverve og inneha skytevåpen, våpendeler og ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7 til personer som oppfyller krav til vandel og edruskap, og som ikke av andre grunner er uskikket. Med uskikket etter første punktum menes helsemessige forhold osv”

Ved vurdering av helsemessige forhold vil NV påpeke at politiet må forholde seg til helsemyndighetene som faginstans.

Dette må fremkomme som punkt i forslaget til ny våpenforskrift.

NV foreslår derfor følgende tillegg til paragrafen, et nytt siste avsnitt:

§ 7-6 Utfyllende forutsetninger for vurdering av en persons skikkethet.

Ved vurdering av helsemessige forhold skal helsemyndighetens vurdering være avgjørende.

Godkjenning av skytter- og våpensamlerorganisasjoner og teknisk skyteprogram.

Det foreslås følgende i Våpenforskriften:

§ 8-6 Utfyllende regler for godkjenning av skytterorganisasjon
pkt. 6. har minst 10 lokallag

NV ser det som urimelig å kreve en viss mengde lag for å danne nye organisasjoner. Alle nye organisasjoner starter i det små og vokser etter hvert.

NV ser at dette er et hinder for utvikling av nye sportsgrener og foreslår at punkt 6 fjernes.

§ 8-7 Godkjenning av skyteprogram for godkjente skytterorganisasjoner.

NV er av den oppfatning at våpenforvaltningen ikke skal blande seg bort i hvilke idrettsgrener et godkjent skytterforbund vil approbere. Det forutsettes at forbundenes tillatte våpentyper skal benyttes.

NV foreslår derfor følgende tekst:

§ 8-7 Godkjenning av skyteprogram for godkjente skytterorganisasjoner.

Nye skyteprogram, som medfører bruk av nye våpentyper, skal godkjennes av Politidirektoratet.

Kapittel 11 Forvaltning, kontroll og tilbakekall av våpentillatelse.

§ 11-3 Kontroll med våpentillatelse for sportsskyttere med spesiell tillatelse

Her foreslås det i forskriften, at de som har tillatelse til å erverve og inneha våpenmagasin etter § 2-5, eller halvautomatiske rifler etter § 4-4, skal hvert femte år sende en oversikt over gjennomførte skytekonkurranser i den skytesporten som har gitt grunnlag for tillatelsen til det politidistrikt vedkommende er folkeregistrert.

NV vil her henvide til tidligere praksis, - rundskriv 2009/009 – 3.5.1.2.3 – *presisering av behovskravet*, - når det gjelder aktivitetsnivået til jegere og skyttere som har vært aktive over tid, men har fått et lavere aktivitetsnivå pga alder, familieforhold etc.

”Direktoratet vil imidlertid bemerke at det etter direktoratets praksis har blitt akseptert at skyttere som har vært aktive over lengre tid, og som opprettholder sitt medlemskap i en skytterforening samt sin forbundstilknytning, ikke automatisk skal få sitt våpenkort tilbakekalt selv om vedkommende i noen tid ikke er aktiv skytter eller holder et noe lavere aktivitetsnivå. Det må i disse tilfellene foretas en konkret vurdering i hvert enkelt tilfellevurdert ut fra den aktivitet som den enkelte tidligere har utvist samt avklares om vedkommende har planer om å gjenoppta skytingen innen rimelig tid.

Likeledes bes politiet være tilbakeholdende med å tilbakekalle våpenkortet fra skyttere som har vært aktive overlenger tid, men som på grunn av alder eller andre grunner som f. eks helseproblemer ikke lenger opprettholder sitt tidligere aktivitetsnivå. Det forutsettes imidlertid også i sistnevnte tilfelle at medlemskapet i den lokale skytterforening samt forbundstilknytning opprettholdes og at vedkommendes helsetilstand ikke er av en slik art at våpenloven § 10 tredje ledd(manglende evne til sikker oppbevaring) kommer til anvendelse.”

En slik bestemmelse har ingen ting med å trygge samfunnet for uønskede hendelser med våpen og vil heller ikke fremme en trygg våpenbruk.

Det står heller ikke angitt i paragrafen hva som skal være reaksjonen, dersom en sportsskytter glemmer å sende inn denne oversikten.

NV ber JD fjerne dette forslaget om å sende en oversikt etter 5 år over gjennomførte skytekonkurranser i den skytesporten som har gitt grunnlag for tillatelsen til det politidistrikt vedkommende er folkeregistrert.

Hjemmebesøket

I *Innstilling 146 L (2017 -2018) Innstilling til Stortinget fra Justiskomiteen Prop 165 L (2017 -2018). Innstilling fra justiskomiteen om Lov om våpen, skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (våpenloven)*

viser komiteen til under kapittelet, *Kontroll med våpentillatelser*, at det foreslås en lovfestet plikt for politiet å føre kontroll med tillatelsene og at politiet også har rett til å sjekke om våpen oppbevares betryggende i våpeneiers bolig.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, tok ikke hensyn til JD presisering;

”direktoratet presiserer at det er bare i egenskap av forvaltningsmyndighet at politiet kan gjennomføre kontroll hos den enkelte våpeneier etter disse bestemmelser;”

men var glade for at politiets plikt til å føre kontroll lovfestet.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er de eneste som viser til at kravet om forhåndsvarsling av politiets kontroll av oppbevaring i privat bolig er utelatt i lovteksten § 30 femte ledd.

Det var kun disse medlemmer som ikke kunne akseptere at politiet sin kontroll av oppbevaring av våpen og ammunisjon gjennom lovteksten skal få lovhjemmel til å kunne gå inn i hjemmet til folk uten forhåndsvarsel.

I gjeldende våpenlov, *Kapittel 8 – kontroll med tildelte tillatelser, § 30 Politiets kontroll*, har lovgiver fraveket JD's bemerkning om at det er kun som forvaltningsorgan politiet kan komme inn i det private hjem.

Den nye våpenloven har også utelatt i teksten at det skal gis et forhåndsvarsel før kontrollen.

”For å gjennomføre kontroll med om kravene for oppbevaring etter § 19 andre ledd er oppfylte, kan politiet kreve tilgang til innehaver sin private husstand i samsvar med de vilkår som er fastsatt i medhold av § 41 nr. 28.”

Det er ingen tvil om at politiets våpenoppbevaringskontroll, hjemmebesøksparagrafen, ble vedtatt med følelser i 1998 etter drapene i Austbø i mars samme år.

Før drapene på to polititjenestemenn i Austbø, var det ikke flertall for politiet som kontrollorgan, blant Justiskomiteens medlemmer.

Etter drapene skiftet Kristelig Folkeparti mening og stemte for hjemmebesøket.

NV så konflikten med Grunnlovens § 102 og Den europeiske menneskerettighetskonvensjon med politiet som får tilgang til våre private hjem og engasjerte Jussprofessor Johs. Andenæs, som gjennomgikk hele lovforslaget om politiet som kontrollorgan og han konkluderte slik:

Resultatet av min gjennomgåelse er altså at det foreliggende lovforslag står i et tvilsomt forhold til grl. § 102, og at det neppe lar seg forene med Den europeiske menneskerettighetskonvensjon. Min konklusjon blir derfor klar: ”Lovforslaget om politiets kontroll kontrollorgan ovenfor private, bør ikke vedtas.”

Slik loven var utformet før 3.4.1998, begrenset Straffeprosessloven politiets mulighet for å komme inn i våre private hjem. Straffeprosessloven har klare bestemmelser for når politiet kan ta seg inn i våre private hjem. Det må foreligge mistanke om at noe kriminelt har skjedd, før politiet gis adgang til våre private hjem.

Politiet må gå veien om retten for å komme inn i det private hjem.

Med lovforslaget 3.4.1998 gjelder ikke straffeprosessloven for lovlydige våpeneiere.

Lovgiver, Stortinget, så i hvert fall noe av faren med denne bestemmelsen, slik at lovgiver vedtok at det måtte foreligge et forhåndsvarsel i lovteksten før politiet kunne komme inn i det private hjem.

I våpenloven som nå er gjeldene, er den ufravikelige bestemmelse om forhåndsvarselet fjernet fra loven.

Forhåndsvarselet skal ikke sendes, men må forkynnes til våpeneieren før våpenoppbevarings kontrollen kan gjennomføres.

NV vil på denne måten sikre at våpeneieren har mottatt varselet.

Det er i alle årene etter 1998 vært store diskusjoner vedr. politiet som kontrollorgan. Saken har vært behandlet i Høyesterett. Høyesterett slo fast i dommen at forhåndsvarselet måtte være med i lovteksten.

(47) Den annen innskrenkning følger direkte av ordlyden i § 27a annet ledd: Kontrollen skal bare gjennomføres etter forhåndsvarsel. Dette forhåndsvarselet skal i henhold til våpenforskriften § 22-5 «være mottatt av innehaveren av våpenkortet minst 48 timer før kontrollen finner sted». Det er opplyst at bestemmelsen forstås slik at varselet skal være kommet til våpeneierens kunnskap innen denne fristen. I praksis skjer dette oftest slik som ved varselet til A, hvor det ble invitert til telefonkontakt for nærmere avtale om et bestemt tidspunkt.

*(48) Bestemmelsen om forhåndsvarsling gir for det første den som skal kontrolleres, både mulighet til å sørge for at våpenoppbevaringen skjer på riktig måte og **til å rydde av veien gjenstander som han ikke ønsker at politiet får mulighet for å iakttå i hjemmet på sin vei til eller fra våpnene.** Men varselet har også en annen virkning: **Det gir både våpeneieren og andre i husstanden mulighet for å innstille seg mentalt på det hjemmebesøk som er i vente. Dermed reduseres den utrygghet og frykt som et uvarslet besøk fra politiet lett kan være forbundet med,** og som forbudet i Grunnloven § 102 er ment å skåne borgerne for. Samtidig bidrar forhåndsvarselet til å synliggjøre at formålet med besøket ikke er å etterforske en mistanke om ulovlige forhold, verken med hensyn til oppbevaring av våpen eller av annen art. ”*

Høyesterett innså også at politiet som kontrollorgan er problematisk ovenfor lovlydige personer og har en helt annen påvirkning ovenfor befolkningen enn andre forvaltningsorgan. Høyesterett slår fast at:

”våpeneieren og andre i husstanden som får besøk av politiet, må gis en mulighet for å innstille seg mentalt på det hjemmebesøk som er i vente. Dermed reduseres den utrygghet og frykt som et uvarslet besøk fra politiet lett kan være forbundet med.”

Etter år med diskusjoner om politiet som kontrollorgan, presiserte endelig Justisdepartementet i rundskriv 2009/009 at det kun er som forvaltningsmyndighet politiet kan foreta våpenoppbevaringskontroll:

punkt 3.10 Privat oppbevaring av skytevåpen og ammunisjon,

”Direktoratet presiserer at det er bar i egenskap av forvaltningsmyndighet at politiet kan gjennomføre kontroll hos den enkelte våpeneier etter disse bestemmelser”.

NV ser at rapporten til Jussprofessor Andenæs er like gyldig i dag.

NV opprettholder sin påstand at lovforslaget med politiet som kontrollorgan, fremdeles står i et tvilsomt forhold til grl. § 102, og at det neppe lar seg forene med Den europeiske menneskerettighetskonvensjon.

Politiet som kontrollorgan av våpenoppbevaring hos private, må fjernes.

Sekundært må Justisdepartementets presisering:

”Direktoratet presiserer at det er bare i egenskap av forvaltningsmyndighet at politiet kan gjennomføre kontroll hos den enkelte våpeneier etter disse bestemmelser”.

inntas i forskriften.

Samtlige dokumenter vedr. denne saken er oversendt Storting, JD og POD over flere år. Vedlagt(pr. post) følger heftet om Hjemmebesøket.

NV foreslår derfor følgende lovtekst:

§ 11-6 Kontroll med oppbevaring i privat bustad

Politiet må sende førehandsvarsel før dei kan føre kontroll med oppbevaring av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon i privat bustad.

Førehandsvarselet må være forkynt vedkomande løyvehavar minst 48 timar før kontrollen kan finne stad.

Politiet sin kontroll av oppbevaring i privat bustad skal skje på det eller dei stadar som løyvehavar syner fram som oppbevaringsstad for skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon. Manglar det skytevåpen eller våpendelar på oppbevaringsstaden i høve til det som er registrert hjå løyvehavar, skal vedkomande opplyse om kvar gjenstandane er, og gjevast ein kort frist til å syne fram dei aktuelle skytevåpen eller våpendelar for kontroll.

Ved denne kontrollen stiller politiet som forvaltningsmyndighet.

Kapittel 14 Overgangsregler.

Forbud om å inneha halvautomatiske rifler / våpentyper som tidligere var lovlig å erverve og inneha, og som må innleveres, må gis en kompensasjonsordning slik det foreslås i Innstilling 146 L (2017 -2018) Innstilling til Stortinget fra Justiskomiteen Prop 165 L (2017 -2018). Innstilling fra justiskomiteen om Lov om våpen, skytevåpen, våpendeler og ammunisjon (våpenloven):

”Stortinget ber regjeringen sørge for at eventuelle fremtidige forbud i forskrifts form mot enkelte halvautomatiske riflemodeller som er tillat til brukt på jakt, ikke skal gjelde allerede tildelte tillatelser. De nærmere overgangsreglene, jf. forslaget til ny våpenlov § 43 annet ledd, må gi en reell mulighet for at eiere av våpen som blir forbudt, kan få beholde disse så fremt de er lovlig ervervet innen ikrafttredelsestidspunktet for eventuelle kommende forbud.”

”Stortinget ber regjeringen innføre en kompensasjonsordning for våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler dersom forbudet gis tilbakevirkende kraft”

Det fremstår som urimelig at det ikke skal gis en kompensasjonsordning dersom det blir forbudt å eie eller omsette våpentyper som politiet har tidligere innvilget ervervstillatelse på. Selv om det gis tillatelse til å inneha slike våpen som er lovlig ervervet før et forbud, blir det umulig å få omsatt våpenet og våpeneieren kan dermed lide et stort økonomisk tap.

NV foreslår at forskriften tar inn et punkt der en kompensasjonsordning blir nedfelt for slike våpentyper.

NV forslår følgende nytt, siste avsnitt:

§ 14-1 Overgangsreglar.

Personer som innehar våpen eller våpendeler, som blir forbudt etter ikrafttredelse av Våpenloven, og som leverer disse til politiet, skal ha full erstatning.

Gebyrer.

§ 12-2 Gebyr for utføring av tillatelse eller godkjenning.

JD vil til de grader påføre jegere og konkurranseskyttere gebyrer som ikke hører hjemme i vårt skyttermiljø, i forslag til ny våpenforskrift.

NV kan på ingen måte akseptere disse gebyrene. Våre jakt og konkurransevåpen er forholdsvis dyre i innkjøp. Forbruk av ammunisjon, krutt og ladekomponenter samt reparasjoner og våpeninnkjøp generer 25 % moms til Staten.

Dette er mer enn nok.

NV kan heller ikke akseptere at det skal kreves ett gebyr for hvert våpen når det leveres inn flere søknader samlet fra en våpensøker.

Den gamle bestemmelsen om at det kun skal betales et (1) gebyr pr. innlevering, uansett antall jakt- eller konkurransevåpen det søkes om, MÅ tas inn i forslaget til ny våpenforskrift.

NV ser det som unødvendig å kommentere samtlige 16 punkter i forslaget om gebyrer. Forslaget til så mange nye gebyrer gir et særdeles dårlig inntrykk av JD's forhold til våre jegere og konkurranseskyttere.

Disse gebyrene har ingen ting med lovens intensjon om å beskytte samfunnet mot uønskede handlinger med våpen og fremme en trygg våpenbruk.

Derimot er dette til stor irritasjon ovenfor alle som har våpen som levebrød, fritidsaktivitet, jakt og konkurranse.

Ved gjennomgang av forslaget til ny våpenforskrift har JD kommet med mange gode og veloverveide forslag til vår jakt og idrett, men disse gebyrene bør ikke Departementet være stolt av å foreslå.

NV ser helst at alle avgifter fjernes fra forskriften, men subsidiært, at dagens ordning opprettholdes.

Behandling av ervervssøknader.

Dagens situasjon med uholdbare lange behandlingstider av våpensøknader ved landets våpenkontor, må løses. Det er ikke rimelig at en våpensøker må vente i månedsvis for å få godkjent en våpensøknad.

Er våpensøknaden korrekt utfylt med de dokumentasjoner som kreves, politiets kontroll med skytterens vandel er i orden, skal ikke behandlingstiden være på flere måneder.

I dagens digitale samfunn, må det være en oppgave for JD å få ervervssøknader over på et digitalt system.

Det er på tide at våpenforvaltningen får på plass et digitalt system for å erverve jakt- og konkurransevåpen. Dette vil lette forvaltningens behandling av ervervssøknader.

Våpenloven.

Det er i høringsnotatet tatt inn flere punkter med forslag til endringer i Våpenloven. Disse hører ikke hjemme i en høring om forskriften, men må tas via Stortinget i egen høring.

Ved gjennomgang av høringsnotatet og forslaget til forskrift, slet NV med å tolke og forstå mange av ord og uttrykk i teksten. Det er ikke tilfredsstillende at et slikt viktig dokument bare skal gis ut på saksbehandlers eget språk.

NV forventer at når forskriften er ferdig, sendes den ut på begge målføre slik at de som skal bruke forskriften, klart forstår innholdet.

For
Norsk Våpeneierforbund.

.....
Are Fosjord
Sign.

Vedlegg:

Vår høring blir også sendt pr. post med disse vedleggene:
Kaliber .50 S&W.
Hjemmebesøket.